

[Žmogaus kova prieš valdžią - tai atminties kova prieš užmaršumą](#) :: Your Favorite Site

Spiritizmas - kas tai yra (Video atkartoti nerekomenduotina)

Apie spiritizmo veikimo principus ir pavojus

Dažnas savo gyvenime yra susidūręs su spiritizmu. Ne vienas jį praktikavo vienu ar kitu savo gyvenimo laikotarpiu. Tai paprastai priimama kaip žaidimas, kaip nekaltas užsiėmimas. Tačiau retas kuris pagalvoja apie spiritizme slypinčius pavojus. Spiritizmas paprastai suvokiamas kaip bendravimas su mirusiais, kviečiamas jų dvasios. Lietuvoje, tam paprastai naudojamas lapas su raidėmis ir skaičiais, kuriuos „dvasia“ nurodo adatos laikomos už siūlo pagalba. Pasaulyje, kviečiant mirusiųjų sielas, populiariau naudotis Ouija lenta. Ši lenta buvo sukurta XIX a. Elijo Bondo, kaip susijęs su mistika stalo žaidimas. Ji greitai išpopuliarėjo tarp spiritizmo gerbėjų. XIX a. buvo spiritizmo „aukso amžius“. Spiritizmu užsiiminėjo visi kas netingėjo. Tai palietė net ir proto šviesuolius tokius kaip rašytojas Arturas Konandoilis „Šerlocho Holms“ autorius. Kas dėl pačios lentos, tai autorius teigė, jog žodis „ouija“ senovės egiptiečių kalba reiškia „sėkmė“, tačiau realiai tai yra dviejų žodžių junginys: prancūziško „oui“ ir vokiško „ja“. Abu žodžiai reiškia „taip“. Taigi lenta iš esmės vadinasi Taip taip. Pirmojo pasaulinio karo metais, Ouija lentą labai populiariau amerikiečių siritistas Perlas Kuranas. Mokslininkai mano jog tokio principo spiritizmo senasų metu veikia ideomotorinis efektas, kai raumenys juda nepriklausomai nuo sąmonės. Šis reiškinys pirmą kartą paminetas anglų psichologo ir fiziologo Viljamo Benžamino Karpenterio darbuose po jo atlikto mokslinio tyrimo 1855 metais. Ideomotorinis efektas veikia dėl išankstinio nusistatymo. Mikro judesiai, nekontroliuojami sąmonės, verčia judėti adatą ar planšetę, ten kur juos stumia raumenys. Tokiu pat principu veikia ir virgulės, kai ieškoma vandens, tik tuo atveju prisideda dar poveikis iš išorės, kai asmuo tiriantis aplinką darosi išvadas matydamas konkrečius objektus, kurie pasąmoningai jam parodo, pavyzdžiui kur yra vandens. Kontroliuojamoje aplinkoje atliktas eksperimentas su virgulėmis, buvo ideomotorinio efekto naudai. Spėjimai buvo vienodi bandant atspėti virgulėmis ir bandant atspėti atsitiktinai. Idiomotorinio efekto veikimą galima paprastai išbandyti namų sąlygomis. Tam tereikia paimti adatą užnertą ant siūlo. Paėmus už siūlo galo adatą paliekame laisvai kabėti. Tada pradėdame galvoti apie adatos sukimąsi į kurią nors pusę. Raumenys tada atlieka visą darbą, adata tikrai pradeda sukstis, nors rankos judesių nesimato. Taip galite pabandyti adatą pasukti į vieną ar kitą pusę, pasiūbuoti ją į šalis. Puikus pokštas kompanijoje, norint pademonstruoti savo „parapsichologines“ galias. Iš kur kilo domėjimasis spiritizmu? Spiritizmo atsiradimas yra glaudžiai susijęs su Fox'ų šeima. 1848 metais neturtinga Fox'ų šeima gyvenanti mediniame name išgirdo beldimus į sieną. Seserys Fox: Margareta ir Keit miegojusios atskirame kambaryje, netikėtai išgirdo beldimą į sieną. Jie vėliau buvo apibrėžti kaip poltergeistas. Viena iš dukterų pabandė pabelsti atgal tarsi atsakydama beldimo šaltiniui. Beldimas atsikartojė. Vėliau seserys Fox sugalvojo beldimo kodą, kurio būdu galima buvo susišnekėti su bedusia dvasia. Ne už ilgo šie beldimai susilaukė populiarumo visuomenėje. Žmonės plūste plūdo jų pasiklausyti. Deja vėliau paaiškėjo jog tai apgaulė, seserys prisipažino jog visus maustė pačios keldams garsus. Tačiau tai nesumažino spiritizmo entuziastų ir jis išpopuliarėjo, pradžioje JAV vėliau ir kitose pasaulio šalyse. Spiritizmas buvo integruotas į to meto okultizmo doktriną ir visi okultizmo pasekėjai užsiiminėjo spiritizmu bandydami kviešti „dvasias“. Daug vėliau, išsigrūninus okultizmo doktrinai, pradėta kalbėti apie spiritizmo keliamus pavojus ir palaipsniui okultizmas atsisakė spiritizmo kaip nenaudingo ir pavojingo dalyko. Okultizmas apie spiritizmą Tai gi ką okultizmas kalba apie spiritizmą? Kokios „dvasios“ veikia, anot okultinės doktrinos spiritizmo seanso metu? Pradžioje buvo tikėta, kad tokiu būdu yra kviečiamos mirusiųjų dvasios. Tačiau ilgainiui pereita prie kiek kitokios nuomonės. Atsiradus astralinio pasaulio doktrinai, okultizme imta kalbėti apie astralines Lervas. Lervos tai astraliniam plane egzistuojančios psiaui maštančios esybės, kurios esti pagimdytos žmogaus aistrų bei troškimų. Kartą prikelta gyvenimui, astralinė lerva, stengiasi įgvendinti ją pagimdžiusį troškimą. Tai gi blogų minčių pagimdyta lerva, bandys visai pakenkti žmogui. Kadangi lervą pagimdo žmogaus psichinė galia, lerva ja ir minta. Ilgainiui buvo pastebėta, jog žmogus užsiimantis spiritizmu ima dažniau sirgti, jį apninka bėdos, blogiausiu atveju žmogus paprasčiausiai išprotėja. Okultizmas teigia, jog lervos spiečiasi žmogaus auroje ir tokiu būdu nusiurbinėja žmogaus gyvybinę energiją. Kam jos tai daro? Čia viskas remiasi Jelenos Blavackajos išpopuliarinta dvasinės evoliucijos teorija. Taigi lervos semiasi gyvybinės energijos, kad galėtų evoliucionuoti į aukštesnę astralinę planą. Lervos veikdamos žmogų gali keisti jo charakterį, jo elgseną, jo įpročius. Vienintelis būdas, anot okultizmo atsikratyti lervos, tai nebeužsiiminėti spiritizmu ir sunaikinti savyje lervą pagimdžiusį troškimą, nes tikima jog jei toks troškimas išbėlsta, tada lerva miršta, nes nebegali išsilaikyti astraliniam plane. Teigiama, jog ypač pavojingos lervos pagimdytos žmogaus gašlumo. Nes jos pradeda ypatingai veikti žmogaus sąmonę siūsdamos visokius gašlius troškimus žmogui. Iš čia išsivysto priklausomybės pornografijai, seksui ir įvairiems seksuslainiams iškrypimams. Tai gi, okultizmas išpėja žmogų, jog užsiiminėti spiritizmu išties pavojinga. Ką apie spiritizmo pavojus kalba Bažnyčia? Bažnyčia, kaip ir dauguma pasaulio religijų išpėja apie bendravimo su anapusių esybėmis pavojų. Vieninteliai anapusių asmenys su kuriais išties nepavojinga, o net naudinga bendrauti, yra Dievas, angelai ir šventieji. Su jais bendraujama maldos pagalba. Nereikia to painioti su kokia nors angelų magija, nes maginis poveikis tikraja to žodžio prasme prievartauja anapusių. Magijos pagalba neįmanoma išsikviesti gerųjų dvasių, visada ateis tik piktosios. Niekas taip gerai nesugeba apsimesti šviesos angelu, kaip pats Šėtonas. Bažnyčia tiki jog pasaulyje veikia demonai. Tai gi spiritizmo seanso metu bendrauji ne su kuo nors, bet su demonu. Anot Biblijos, mirusieji negali bendrauti tiesiogiai su gyvųjų pasauliu, todėl spiritizmo seanso metu atėjusi „mirusiojo dvasia“ iš tiesų nebus mirusiojo dvasia, tai bus šėtoniško veikimo dvasia. Čia žinoma kyla klausimas kodėl tada dvasia taip tiksliai apibūdina mirusiojo charakterį, santykius su artaisiais ir panašius dalykus? Čia atsakymą pateikia krikščioniškoji demonologija. Šėtonas geba veikti per žmogaus sąmonę. Nors jis nesugeba tiesiogiai veikti žmogaus sąmonės, tačiau jis geba pasinaudoti žmogaus charakterio savybėmis, atsiminimais, vaizduote, tam kad pakankamai tiksliai pasakytų asmenį dominančius dalykus. Į tai įeina ir išsipildančios „dvasių“ padarytos pranašystės. Šėtonas tiesiog geba jas nuspėti, remdamasis jau ankščiau paminėtais dalykais. Bažnyčia spiritizmą laiko nuodėme prieš pirmąjį Dekalogo įsakymą „neturėk kitų dievų“. Nuodėmės koncepcija remiama Pakartoto įstatymo knygos 18 skyriaus 9-13 eilutėmis „Kai būsi įjęs į kraštą, kurį VIEŠPATS, tavo Dievas, tau duoda, nesimokysi pamėgdžioti tų tautų bjaurių darbų. Tenebūna rasta tarp jų nė vieno, kuris aukoja savo sūnų ar dukterį ugnimi, ar kuris užsiima būrimu, ar yra žynys, ar burtininkas, ar raganius, ar kerėtojas, ar kuris tariasi su vaiduokliais bei dvasiomis, ar kuris teiraujasi mirusiųjų. Juk kas tik tokius dalykus daro, tas yra pasibjaurėtinas VIEŠPAČIUI; už tokius bjaurius darbus VIEŠPATS pašalina tautas tau iš kelio. Tu tad turi būti nuoširdžiai ištikimas VIEŠPAČIUI, savo Dievui.“ Taigi spiritizmas anot Bažnyčios yra Dievui nepatinkantis dalykas, galintis privesti prie apėdimo piktaja dvasia. Ką gi apie spiritizmo seansus kalba mokslas? Kaip minėta ankščiau, mokslininkai mano jog spiritizmo seansų metu veikia idiomotorinis efektas, kuris paremtas gausa eksperimentų. Tokios pat išvados priėjo ir aštuntajame XIX a. dešimtmetyje Dmitrijaus Mendelejevo įkurta „Mediumų fenomeno tyrimo komisija“ kurios išvada buvo: spiritizmo fenomenas remiasi nesąmoningais raumenų judesiais arba akivaizdžia apgaulė, spiritizmo reiškinys tolygus prietarams. 1973 metais, grupė Toronto mokslininkų ir studentų, nusprendė atlikti eksperimentą. Jie sukūrė fiktyvią asmenybę gyvenusią praeityje, aprašė jos išvaizdą, pomėgius, gyvenimo būdą. Tada surengė spiritizmo seansą, kurio metu bandė iškviesti šios fiktyvios asmenybės dvasią. Eksperimentas pavyko. Mokslininkai gavo galimybę pabendrauti su savo susikurta asmenybe. Eksperimento išvados buvo panašios kaip ir D. Mendelejevo sukurtos komisijos. Spiritizmo seanso metu tikrai nebendraujama su mirusiojo dvasia, tai tiesiog idiomotorinio efekto

padarinys, leidžiantis bendrauti su bet kuo. Psichologai ir psichiatrai taip pat pastebi užsiiminėjimo spirtizmu pavojus. Tokie žmonės paprastai tampa psichiškai nestabilūs, išsivysto įvairūs psichologiniai ar psichiniai sutrikimai, gali prasidėti depresija. Be šių pavojų, atsiranda priklausomybė nuo spiritizmo seansų kurią gali lydėti visokie psichosomatiniai sutrikimai. Yra buvę atvejais, kai panelė kuri užsiiminėjo spirtizmu ir jei ji nors kartą dienoje neatlikdavo seanso, jai iš nosies imdavo tekėti kraujas. Atsikračius lentos ir pasimeldus, psichosomatiniai sutrikimai praėjo. Tad, spiritizmas pakankamai pavojingas ir moksliskai nepagrįstas reiškinys. Juo užsiiminėti nerekomenduoja nei okultizmas nei Bažnyčia, tad kiekvienas kuris užsiima spirtizmu, turėtų susimąstyti ar verta beprasmiškai rizikuoti...Dabar siūlome pasižiūrėti šios temos video.Spiritizmo seansas / Спиритический сеанс / Seance: The Summoning (2011) - See moreSpiritizmo seansas (mirusių žmonių dvasių kvietimas)

Date created: 2013/03/10-